

Poštni Glasnik

Glasiilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1928.

4. številka.

Zakaj je potrebna enotna organizacija.

6. Centralizacija, decentralizacija, majorizacija.

Iz dosedanjih izvajanj in po našem zamisleku bi bila naša organizacija centralizirana. To bi utegnulo morda izzvati razne pomisleke, zlasti ker je vladala dosedaj v avtonomiji naših društev vsestransko velika širokogrudnost. Po drugi strani pa vlada med posameznimi skupinami ptt. nameščencev neko nezaupanje, ki je posledica nekdanjih razmer v naših organizacijah, deloma pa izvira iz nekdanjega razmerja, ki je delilo v službenih in izvenslužbenih odnošajih različne skupine med seboj z nepremostljivimi razlikami. Tega nekdanjega nedemokratskega duha se tudi mlajša generacija ni mogla docela otresti. — Toda poudariti je treba, da je ta centralizem samo izraz pripadnosti vseh ptt. uslužbencev ne glede na njihove službene položaje k isti stroki, k istemu stanu. Današnja oblika naše organizacije je taka, kakor da člani različnih organizacij ptt. uslužbencev ne pripadajo isti stroki in kakor da jih razdvajajo čisto nasprotni interesi, kar pa ni res. Sestav naše organizacije bo tudi poslej moral biti decentraliziran, samo na drugačni in boljši, smotrenejši osnovi, nego je danes. Ta decentralizacija mora biti taka, da ne bo tvorila kitajskega zidu med pripadniki iste stroke in istega stanu, marveč morajo biti bodoče edince naše skupne organizacije integralni deli celote v tem smislu, da bodo poklicane k sodelovanju in soodločanju v organizaciji najširše plasti članstva. Namesto sedanje decentralizacije po skupinah in edinicah, ki bazirajo na pragmatični porazdelitvi ptt. uslužbencev, bo stopila teritorialna decentralizacija. Odločevali bodo v taki organizaciji in ji dajali značaj tisti, ki bodo imeli največ smisla za skupnost in ki bodo tvorili najzavednejši in najagilnejši kader članstva. To je prav in v redu, ker je pogrešno, nepravilno, nedemokratsko in nesocialno, da odločuje in ima v organizaciji kdo več upliva samo zato, ker pripada k izvestni skupini ptt. uslužbencev. Ne službeni, ne socialni in družabni položaj posameznikov ali celih skupin ne sme tvoriti privilegija v organizaciji, nego edinole zavednost in smisel za organizacijo, razumevanje njene naloge, čut skupnosti in enakosti interesov. Iz tega kriterija morajo v organizaciji odpasti vsi pomisleki o kaki majorizaciji. Ljudi, ki imajo jasno odraženo organizacijsko misel, ni mogoče majorizirati. Majorizacije se lahko boji le nezavedni, neagilni in nedisciplinirani del članstva skupne organizacije.

Kolikor v resnici postojajo posebni interesi ene ali druge skupine, bodo imeli vsi tudi v novem sestavu dovolj prilike in možnosti, da te interese popolnoma zadostno zastopajo in ščitijo. Ob ambiciji in dobri volji je dana vsem in vsakomur možnost, da se v organizaciji uspešno udeležujejo in da zasedejo svoji sposobnosti primerno število vodilnih in odločilnih mest.

7. Kaj pa premoženje sedanjih društev?

Nadaljni pomislek tvori premoženje današnjih samostojnih društev. Premoženje je last članov dosedanjih društev, ki so svojo imovino zbirala in množila. Razen tega je vrednost imovine obeh društev, ki prihajata

pri reorganizaciji v poštah, precej neenako. Zato se nekateri boje, da se hoče OPO prilastiti tega denarja in si na lahek način napraviti trojno premoženje. Toda naša organizacija je idejna ustanova, zato ne hlepi po materialnem blagu. Obl. organizacija ne mara in ne potrebuje tistih tisočakov ne od uradnikov in ne od nižjih uslužbencev, kajti naša organizacija ni podporni fond, ampak resna strokovna organizacija, ki ima svojo eksistenčno možnost samo na solidarnosti pripadnikov neglede na te ali one zunanje dobrine.

Vzlic vsej skupnosti in enotni organizaciji bo ostala še nekaj let — vse dotlej, dokler ne bodo enotne tudi naše duše t. j. dokler ne popolnoma ne prelomimo s preteklostjo, posebno interesna sfera posameznih vrst poštah uslužbencev. Morda bi hoteli kdaj uradniki prirediti kak sestanek na deželi samo za uradnike, morda bi hoteli kdaj poslati svojega posebnega zaupnika kot delegata v Beograd, eto ti posebnega uradniškega fonda, ki se stvori iz sedanjega premoženja uradniškega društva. Nižji uslužbenci bi imeli morda kdaj svoje posebne želje, hoteli bi obdržati svoje podpore, eto ti posebnega neuradniškega fonda, ki bi se ustanovil iz denarja njihovega sedanjega društva. Oba fonda bi se sicer vodila v blagajniških knjigah skupne organizacije, vendar bi bila to nedotakljiva fonda, s katerima bi smela razpolagati samo tista skupina, ki je prinesla ta denar s seboj v skupno organizacijo. Z eno besedo, to je dota, ki se intabulira na skupno imovino. Sicer pa bomo o tem še govorili v poglavju likvidacije društev.

8. Ali je mogoče skupno delovanje med uradniki in neuradniki?

V uradniških kakor tudi v neuradniških vrstah se čuje večkrat mnenje, da je skupno sodelovanje z uradniki odnosno z nižjimi uslužbenci nemogoče, ker gledajo uradniki na skupnost in organizacijo z drugačnega pogleda, nego neuradniki. Dosedanje izkušnje skupnega delovanja v poprejšnji Zvezi poštah organizacij in v sedanji OPO nam potrjujejo, da so v neuradniških vrstah v pogledu organizacije in skupnosti v resnici nekatere stvari, ki bi si jih želeli drugače, vendar pa te stvari niso takega značaja, da bi tvorile nepremostljiv prepad za skupno delovanje v enotni organizaciji. Sicer pa so se razmere v tem pogledu v poslednjem letu precej izboljšale in brezdvomno bi se v skupni organizaciji polagoma in sčasoma izgladile vse ostale nepovoljnosti. Končno pa v veliki organizaciji ne more biti vse v najidealnejših medsebojnih odnošajih, kajti vsako javno udejstvovanje večje skupine ljudi v enem in istem forumu dovede samo po sebi do večjih ali manjših neskladnosti mišljenja in taktike. To je prirodna posledica vsakega evolucionarnega pokreta. Sicer pa je znano, da v tem pogledu tudi že v samih sedanjih društvih ni vse brez hib in graje.

Toda tudi ko bi bile razmere v tem pogledu še bolj temne, je treba staviti tudi to na tehtnico zaradi ene same prepozicije: še vedno je boljša skupnost, če tudi jo kale kake nepovoljnosti v skupnih odnošajih, kakor pa iskirati z današnjim nesigurnim stanjem event. popolno izolacijo ene ali druge skupi-

ne ptt. uslužbencev, enega ali drugega društva. Današnja oblika naše OPO ne nudi dovolj sigurnosti v tem pogledu, ker se taka izolacija izvrši lahko v eni uri z navadnim sklepom ene organizacije o izstopu iz OPO. Izolacija seveda tudi pozneje ni izključena, vendar pa bi bila zvezana s takimi težkočami in komplikacijami in s tolikim rizikom, da bi bilo treba resnično velikega in nepremostljivega povoda za tak korak. (Dalje prih.)

Redukcija.

(Utisi iz Beograda.)

»Nekaj gnilega je v državi Danski«, pravi Hamlet. »Nekaj ni gnilega v državi SHS«, pravi prečan, ki se vrne iz Beograda. Nekaj ni gnilega, ostalo je namreč vse gnilo. Avgijev hlev. Za 10letnico te države izgleda, da bo ta hlev prav do stropa nabasan. Takrat bo eksplodiralo ali se bomo pa zadušili v tem smradu.

Take občutke imam vselej, kadar se vračam po nekajdnevem bivanju v Beogradu nazaj v Slovenijo. Skozi dolgo vožnjo po pustem Sremu in enolični Slavoniji se toliko oddahem, da si vsaj nosu več ne tiščim. Na vsa pljuča pa zadiham šele, ko prevozim most čez Sotlo...

Po tem uvodu ni težko ugeniti, kakšen bo razplet in konec te pesmi. V vsakem pogledu, na vseh poljih, v vseh stvarih plača račun Slovenija. Prebivalci te divne dežele so vzrasli v čisto drugem miljeju, pod drugo kulturo, z diametralno mentaliteto in tega dejstva ne odtehtajo vse fraze o »narodnem edinstvu«.

V naši državi je sigurno preveč uradov in preveč drž. uslužbencev. Tudi pri pošti jih je preveč. Pošte v beograjski, skopeljski in cetinjski direkciji, z eno besedo srbske pošte s par sto enotami na mesec so državne pošte IV. reda. Na Hrvaškem in v Vojvodini so pošte s 30.000 do 60.000 enotami na leto pogodbene pošte. Pri nas je še poseben unikum: kakih 50 pošt, ki niso niti državne niti pogodbene pošte. Kaj so, ne ve nihče v tej državi. In vse to v desetem letu enotne države, v osmem letu enotne ustave, v šestem letu enotnega uradniškega zakona, v četrtem letu enotne uredbe o podeli pošt na razrede in v tretjem letu enotnega pravilnika o pogodbenih poštah.

Pa vse to bi se še preneslo. Toda na srbski pošti s 3000 enotami na mesec sede trije uradniki, na naši pa eden. Kjer sede pri nas trije, jih je tam vsaj šest. Samo v Beogradu je baje nastavljenih okrog 200 študentov pri pošti kot dnevničarji. Pri nas je uvedena skoro povsod selska dostava, tam dobi nikjer, pa imajo več pismonošev kakor naše pošte. Samo za eno pošto vem, ki ima 2 služiteljski mesti sistemizirani, pa ima 17 služiteljev. Pri nas garajo predstojniki pošt z 2000—3000 enotami na mesec sami. Po 9 do 10 ur na dan. Noben praznik in nobeno nedeljo niso prosti. Štirani in zmučeni prosijo, rotijo direkcijo za drugo moč. Direkcija jim je pa pri najboljši volji ne more dati, ker Beograd ne pusti. V področju beograjske direkcije pa so pošte, katerih predstojniki za božjo voljo prosijo svojo službeno oblast naj jim odvzame ceo tropo nepotrebne osebe, ki jim je v samo napoto, ki nič ne dela in ki ni za nič uporabna, samo vsakega prvega so na svojem mestu. Pa niso uslišali Zakaj vsi tisti kinetije,

peki in branjevci so iz tistega kraja doma in imajo s pošto samo toliko zveze, da dobivajo iz njene biagajne nagrade za storjene puste pri volitvah.

V takih razmerah bi mi rekli: ne 10, ampak 20 odstotkov ptt. osebja v tej državi naj se reducira, pa bo še ostal neki odstotek, da se bodo mogli vrniti vsi po raznih direkcijah raztreseni sinovi in hčere našega naroda, da se bodo vrnili v Slovenijo in tukaj zamahili vrzel, ki je nastala v slovenski poštini upravi zaradi pomanjkanja osebja. Pa ne tako. Sklep: reducirati je treba 10 odstotkov in to povsod enako, po vseh direkcijah. Beograjska direkcija ima 50 odstotkov preveč osebja, naj se torej reducira 10 odstotkov, tako da bo imela 40 odstotkov preveč. Ljubljanski direkciji manjka 10 odstotkov osebja, naj se ji reducira 10 odstotkov, tako da bo imela 20 odstotkov premalo osebja.

Ta brezprimerni cinizem, ta atentat na poštenost, red in potrpežljivost slovenskega naroda je potisnil predsedniku naše organizacije popotno palico v roke in hajdi v Beograd. Tam je skušal pred generalnim direktorjem pošte in telegrafa z vsemi argumenti stvarnosti, pameti, pravičnosti, enakopravnosti in s številkami dokazati silno krivico, ki jo trpi slovenska poština uprava in ž njo vred vsi slovenski ptt. uslužbenci. Prepričeval je, da je v Sloveniji mogoče govoriti samo o povečanju števila osebja, da se pri nas v interesu stroke in uprave ne sme reducirati niti eden poštini, telegrafski in telefonski uslužbenec. Opozoril ga je na številne prošnje in urgence ljubljanske poštne direkcije za povečanje števila osebja in na edini odgovor, ki ga je dobila direkcija od ministrstva, da mora odpustiti 10 odstotkov svojega osebja iz službe.

G. gener. direktor Milan Djordjević ni mogel počakati konca: »Kaj, vi ste proti redukciji,« je rekel, »ko nima nobena direkcija v državi sorazmerno toliko uslužbenstva kakor ljubljanska? Kaj vendar mislite? Saj je vaša direkcija brez kredita in brez odobrenja ministrstva sprejela celo tropo dnevničarjev. Po proračunu bi smeli imeti 216 pogodbenih poštarjev in dnevničarjev, v resnici pa jih imate 616. Ves ta previšek 400 dnevničarjev se mora kot nadštevilven reducirati, odgovarjali pa bodo tisti, ki so to osebje brez potrebnega kritja nastavili.«

Nisem vedel, ali bedim ali sanjam. Tako torej: pogrešiti ne moremo niti enega, 10 odstotkov bi bilo okoli 150 uslužbencev, ta pa govori o nekaj 400 dnevničarjih, kar pomeni 30 odstotno redukcijo. Ker je treba v poštnem resoru reducirati vsega skupaj 843 oseb, bi to značilno, da ostanejo v poštini službi — bolje rečeno: pri poštnem koritu — vsi tisti nepismeni kmetje in politični priganjači.

Seveda, v resnici te številke ne drže in vse skupaj ni resno. Na žalost naša službena oblast ne da zastopniku osebja tistega v pogleda v personalne zadeve, ki bi bil potreben zastopniku osebja, da gre zadostno oborožen v besedni boj s funkcionarji uprave. Kdo mu pove, kako stvar v resnici izgleda, kakšen je proračun in kako se uporablja, koliko je sistemiziranega, koliko budžetiranega in koliko fiktivnega osebja, kolika je potreba in koliko kritje. Tako je moral predsednik organizacije kot zastopnik osebja braniti ne samo interese osebja, ampak braniti pred neosnovanimi izpadi tudi svojo službeno oblast. Drugače bi bil odgovoril, da je vedel vse tisto, kar danes ve, toda treba bi mu bilo pojasniti vso stvar, preden je odšel. Ne morem iti mimo te prilike, da ponovno ne apeliram na uvidevnost službene oblasti: vsaj tam, kjer gre za skupne interese, za koristi stroke in osebja, za biti in nebiti slovenske poštne uprave in slovenskega ptt. uslužbenstva, vsaj tam naj bi se znašli na skupnem pozitivnem delu za dobrobit osebja, stroke, naroda in države službena oblast in stanovska organizacija.

Toliko je pa povedal, da številka 216 kontraktualnih uslužbencev absolutno ne drži. V naši direkciji je zdaj že blizu 200 pogodbenih poštarjev, okoli 230 zvančnikov in služiteljev pa je postalo dne 1. aprila 1927 po sami sili finačnega zakona dnevničarjev. Torej je že to okrog 430 kontraktualnih uslužbencev. Drugi dnevničarji se pa vendar že skozi leta in leta z vednostjo in dovoljenjem ministrstva jemljejo v poštino službo. Pa ne taki dnevničarji kakor so v Srbiji, ki pod tem imenom samo plenijo državno blagajno, ampak dnevničarji na sistemiziranih uradniških mestih. Dnevničarji, ki opravljajo vse posle poštne, brzojavne in telefonske službe kot polnozaposleni namestniki manjkaočih uradnikov II. in III. kategorije.

Da se ne zamudimo predolgo pri tem mučnem slikanju naših razmer, povemo na kratko, da je g. gen. dir. končno deputacijo milostno odpustil z zagotovitvijo, da bo skušal spraviti število reducirancev na minimum, da ne bo reducirani noben kvalificirani uslužbenec, ampak da se bo absolutno potrebna kvota vzela iz vrst dnevničarjev.

Delegacija — zastopniki zagrebške, splitske in ljubljanske organizacije je potem poiskala nekatere člane finančnega odbora. S pismeno spomenico in ustno smo razložili silno krivičnost kakršnekoli redukcije v naših krajih. Spomenico, ki smo jo razposlali vsem slovenskim političnim klubom, objavimo zaradi pomanjkanja prostora v prihodnji številki. Slični poziv je organizacija predala Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani. Oglasila se je tudi v predalih dnevnega časopisa, da pokaže javnosti, kam bo taka brezglava metoda privedla nekoč tako odlično poštino upravo v Sloveniji. Pri poštini direkciji je točno raztolmačila svoje stališče in zahtevala, da direkcija z vso odločnostjo nastopi proti vsaki okrnitvi poštne službe in njenega nameščenstva.

Organizacija je storila torej ob pravem času in na pravem mestu vse, da prepreči to zlo. Od tega trenutka dalje ne leži razvoj dogodkov več v rokah organizacije. Upamo pa, da niso bili vsi naporji zaman in da se vsaj omili zamahnjeni udarec našemu osebju. Velika dolžnost in odgovornost pa sloni še na gospodu direktorju. Preden se končno določi ključ in osebe reducirancev, bodo pozvani v Beograd vsi direktorji oblastnih direkcij. Takrat bo na mestu moška beseda. S stvarnimi razlogi, s številkami in s statistiko bo treba stopiti pred beograjske mogočnike: toliko in toliko osebja je imela ljubljanska direkcija pred redukcijo l. 1923, toliko in toliko ga je ostalo po redukciji, toliko in toliko ga je danes. Pa naj pridejo ostali gg. direktorji s takimi statistikami, takrat se pa pomerimo, kje je pravica in kje krivica. V tem vprašanju sicer vsa čast naši direkciji in njenemu šefu. Isto uvidijo in isto zahtevajo. Bog jim daj v odločilnem trenutku samo malo več poguma. Ne bodo za slabo stvar zastavili svoje besede.

Jos. Jakše.

Kaj je še novega v Beogradu.

Redukcija, ta strašna beseda, ki nas priganja že vsa leta po prevratu, je bila glavna, skoro edina svrha potovanja predstavnikov organizacije v Beograd. Zato smo napisali o njej poseben članek. Na tem mestu bi pripomnili samo še to, da se pripravljala generalna redukcija državnih uslužbencev — 50.000 po številu. Ker pa ne more oziroma neče za tako velikopotezno akcijo nobena politična stranka prevzeti odgovornosti pred svojimi volilci — drž. nameščenci, zato da se pripravljala koncentracijska vlada, da bi tako vse stranke vzajemno izvedle to ogromno redukcijo. — Kakor smo kupili, tako prodamo.

Napredovanje v višje skupine se odlaga od meseca do meseca. Direkcija je poslala

PETETEFILM.

»Ali že veš, na poštini direkciji so dobili mesno kontrolo.«
 »Beži no, kako to?«
 »Ej, na sobnih vratih je tako zapisano.«
 »Kaj neki poreče za tako vmešavanje mestni tržni nadzornik?«
 »Tepec, to je vendar le višja računska kontrola.«
 »Zaboga, pa še večja jezikovna modrost. Sem že mislil, da gre za kontrolo mesa od ustreljenih kozlov.«

še meseca avgusta 1927 večji predlog za napredovanje uradnikov II. kategorije, pa še do danes ni rešen. Od tega napredovanja pa zavisi napredovanje uradnikov III. ktg. ter zvančnikov in služiteljev. Kakor zadnjič g. minister, tako je sedaj tudi g. gener. direktor svečano obljubil, da ne bo pustil niti 5 par nepotrošenega kredita za napredovanje in da bodo ukazi podpisani marca meseca. — Bomo videli. —

Privatizacija pošte pripravljajo merodajni faktorji. Baje ne ravno iz najidealnejših nagibov. Nihče ne sluti, kakšno zlo nam preti s to namero. Če pride pošta, telegraf in telefon v privatne roke, bi to značilo popolno suženjstvo ptt. osebja. Savez je vstal z vso vehemenco proti tej nameri, ki v naši državi še zdavnaj ni dozorela. Ako bi grozilo uresničenje tega načrta, bo Savez pozval vse organizacije in vse ptt. osebje na javni protest, kakršnega ta država še ni videla.

Zakon o pošti proučava sedaj trojica ministrov. Predsednik Saveza je bil povabljen k sodelovanju pri osnutku tega zakona, pa je svoje sodelovanje odklonil, čim je ugotovil, da pozna osnutek tega zakona samo dolžnost, ne pa tudi pravice ptt. osebja. Savez vztraja slej ko prej na stališču, da ne more biti zakona o pošti brez določb za poštino osebje. Sicer je pa ves osnutek zanič.

Revizija uradniškega zakona še vedno straši. Sestavljena je zopet nova komisija. Ker imajo te komisije gotovo mastne dnevnice in »nadure«, ne verjamemo, da jih bo še konec. Doslej so bile komisije s 3 do 6 člani. Ker bi se ne mogli kmalu vsi zvrstiti, so postavili zdaj komisijo 12 članov, seveda sami najvišji funkcionarji državne uprave, ki ne občutijo potreb 99 odstotkov drž. uslužbenstva. Če povemo, da je predsednik te komisije pomočnik finančnega ministra (g. Jaša Protić), menimo, da vemo, koliko je bila ura. V tej komisiji je tudi predsednik Glavnega saveza drž. uslužbencev g. dr. Mika Jovanović, sodimo pa, da je prišel vanjo bolj kot generalni direktor drž. računovodstva, kakor pa kot predsednik organizacije.

Plenarna seja Glavnega saveza je trenutno najvažnejši dogodek. Zaseda 28. in 29. januarja v Beogradu. Na njej se obravnavajo silno važna vprašanja, ki utegnejo priversti organizacijsko gibanje jugoslovanskih drž. uslužbencev v popolnoma nov pravec. Iz Slovenije, od naše pokrajinske zveze drž. nameščencev so odšli na to sejo načelnik gosp. Paternoster, autor osnutka nove pragmatike g. dr. Stegenšek, zastopnik nižjih uslužbencev gosp. Franetič in zastopnik upokojencev g. Lilek. Z veliko nestrpnostjo pričakujemo zaključkov tega zasedanja, kajti mnogo, če ne vse, je odvisno od te seje.

Pokojninski fond bo tudi predmet razprave na seji Gl. saveza. Poštini Savez je proti vsakemu odtegotvanju za pokojnino, ker stoji na stališču, da je država dolžna skrbeti za ostarelega in onemoglega svojega uslužbenca. Tudi Zveza drž. nameščencev za Slovenijo je sedaj osvojila to stališče. Izgleda pa, da se bo s 1. aprilom t. l. vendarle začelo odtegotvati za pokojnino. Edino odstotek se bo morda znižal od prvotno nameranih 6

odstotkov na 4 odstotke, oziroma za neke skupine na 2 odstotka. Jasno je, da je tudi naša organizacija solidarna z zahtevo Saveza.

Vojaška službena doba se po najnovejši odločbi Državnega sveta zopet drugače rešuje. Pogoj je namreč samo ta, da je bil uslužbenec dne 1. septembra 1923 preveden na novi uradniški zakon, pa je služil preko kaderskega roka. Zato naj uslužbenci, katerim so bila odbita vojaška leta, vložijo novo prošnjo za vštetje te dobe, oziroma proti event. negativnemu rešenju ministrstva pritožbo na državni svet. Uslužbenci, katerim po prejšnjih predpisih ni bila všteta vojaška služba (n. pr. zato ne, ker je vstopil po 32. letu starosti v drž. službo), imajo tudi sedaj pravico do vštetja te dobe in do kaderskega roka, če so vstopili v poštno službo pred 6. septembrom 1919. Če so pa vstopili po tem datumu v poštno službo, vendar še toliko zgodaj, da so bili 1. septembra 1923 prevedeni na novi zakon, se jim šteje vojaška službena doba po odbitku kaderskega roka. Ta rok znaša po prejšnjih predpisih za redno vojsko 3 leta, za domobranstvo 2 leti in za mornarico 4 leta. Vendar je pa še sporno, ali je tako velik odbitek kaderskega roka upravičen. Ta rok je po bivših avstrijskih zakonih res trajal toliko časa, toda po tistih zakonih se sploh ni priznavala vojaška službena doba onim uslužbencem, ki še niso imeli pravice do pokojnine. Sedaj pa se šteje tudi takim uslužbencem, in sicer po zakonu o ustrojstvu vojske in mornarice. Ker pa znaša po tem zakonu kaderski rok samo 18 mesecev, bi bilo dosledno, da velja v obeh primerih novi zakon. O tem bi moral donesti končno odločbo državni svet, če se kdo pritoži. — Državni svet je sedaj tudi odločil, da se nikomur ne računa vojaška službena doba pred 18. letom starosti. Komur je ministrstvo tako dobo priznalo, bo sedaj drž. svet razveljavil.

Savez ptt. uslužbencev pripravlja dalekosežne načrte za gospodarsko in socialno samopomoč ptt. osebja. Zaradi predstavnikov posameznih obl. organizacij je sklicala uprava Saveza dne 17. januarja sejo, na kateri so podali navzoči predsedniki obl. organizacij svoja poročila. Ustanove se kreditne zadrage na sedežih obl. organizacij, ki bodo z deleži članov in s prispevkom Saveza razpolagale s kapitalom, s katerim bo mogla organizacija uspešno podpirati svoje članstvo. Govor je bil tudi o pomoči Saveza za zgradbo poštnega doma v Zagrebu in v Ljubljani. Obe vprašanji — kreditna zadruga in poštni dom — pa še nista toliko dozoreli, da bi se moglo o njih javno razpravljati.

Centraliziran proračun se pripravlja. Krediti za poedine osebne in stvarne potrebe ne bodo več porazdeljeni na posamezne direkcije, ampak bo ves kredit centraliziran v ministrstvu, odkoder bodo črpale direkcije potrebne zneske. Kaj je bil bistveni povod k temu koraku, nam ni znano, čutimo pa, da bo tudi tukaj Slovenija povlekla krajši konec. Oni tam doli bodo že poskrbeli, da bodo hitro potrošili tiste milijone, tako da se bo reklo ljubljanski direkciji, kadar bo prišla s predlogom za napredovanje ali s kakim drugim potrebnim predlogom, — ni več kredita.

Pravilnik za pogodbene pošte je bila druga najvažnejša točka sestanka zastopnikov posameznih oblastnih organizacij. V to svrhu se je vršila 20. in 21. januarja v Zagrebu anketa, na kateri so prisostvovali zastopniki zagrebške, splitske, novosadske (s pismenim predlogom) in ljubljanske organizacije ter trije zastopniki pogodbenih poštarjev iz Hrvaške in en zastopnik naših pog. poštarjev, tov. Jos. Rep iz Leskovca. Razpravljalo se je na osnovi našega načrta. Dosežen je sporazum med posameznimi zastopniki ter sprejet kompromisni predlog. Ker zanima ta načrt gotov tudi naše pog. poštarje, začnemo v kratkem objavljati v našem listu ves osnutek novega pravilnika. Zdaj osnutek končno re-

digirajo v Zagrebu, na kar ga predložimo po Savezu ministrstvu pošte in telegrafa oziroma njegovemu strokovnemu svetu v proučavanje.

Organizacijsko gibanje.

OBČNI ZBOR CELJSKIH NIŽJH USLUŽBENCEV.

Krajevna skupina društva nižjih pošt. in brz. usl. v Celju je imela 22. januarja t. l. svoj VII. redni občni zbor ob navzočnosti 3 centralnih delegatov tov. Grudna, Engelmana in Smolnikarja iz Ljubljane. Tovariši krajevne skupine celjske, tako z dežele kakor iz mesta, so se občnega zbora v jako lepem številu udeležili.

Poleg poročil društvenih funkcionarjev je predsednik centrale tov. Gruden obširno orisal delovanje in uspehe naše organizacije. Tov. Engelman je poročal o dobrodelnem posmrtnem društvu »Dobrota«, orisal njeno potrebnost ter naglašal dolžnost, da se takoj vsi v svojem lastnem interesu včlanijo v »Dobrota«.

V novi odbor so bili izvoljeni sledeči tovariši: predsednik Gruber Jos., podpredsednik Cergol Janko, tajnik Cepuš B., blagajnik Gorjanc Miha; za odbornike pa tovariši Filipič Fr., Meznarič Ivo, Cokan Jakob, Košec Ant., Šrot Martin, Kuper M. in Kolesnik Al. Za pregl. računov tov. Črepinšek Ferdo, Hojnik F. in Vidmajer Fr.

Občni zbor je potekel veličastno. Želimo si še več takih.

B C.

PETDESETLETNICA POGREBNEGA DRUŠTVA ČESKIH POŠTNIH URADNIKOV.

Nedavno so praznovali poštni nameščenci v Pragi 50-letnico svojega pogrebnega društva. L. 1877. se je zbralo nekaj previdnih poštних uradnikov in ustanovilo človekoljubno podporno društvo, ki naj bi ob smrti člana plačalo ostalim podporo. Uradništvo je novo društvo z veseljem in zanimanjem pozdravilo. Društvo je štelo takoj prvo leto 353 članov, kar je bilo vsekako lepo število, če pomislimo, da je bilo ustanovljeno samo za državne poštne uradnike češke narodnosti, a eraričnih pošt je bilo tiste čase jako malo. Število članov je raslo od leta do leta. Danes je v tem društvu včlanjenih 1687 poštних uradnikov. Izprva se je izplačevala podpora v znesku 400 Kč, danes pa znaša najmanj 600 Kč. Starejši člani so sploh oproščeni plačevanja članarine. Društvo je izplačalo doslej skoraj pol milijona Kč podpor, pa ima še svojega imetja približ. 300.000 Kč. Od ustanovnih članov živi zdaj še 17 uradnikov in pa 7 vdov. — Danes imajo poštni nameščenci v ČSR še dve drugi pogrebni društvi, ki isto tako dobro uspevati.

VABILO

na

REDNI OBČNI ZBOR

GOSPODARSKE ZADRUGE POŠTNIH NAMEŠČENCEV V LJUBLJANI,

r. z. z. o. j.,

ki se bo vršil 11. februarja 1928 ob pol 7 zvečer v salonu hotela »Miklič« v Kolodvorski ulici št. 43 s sledečim dnevnim redom:

1. Verifikacija pooblastil.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Pismeno poročilo revizorja Zveze Slovenskih zadrug o izvršeni reviziji zadruge.
5. Sklepanje o pritožbah in priziv zoper poslovanje načelstva in nadzorstva.
6. Potrditev računskega zaključka za l. 1927.
7. Podelitev absolutorija načelstvu in nadzorstvu.
8. Izprememba pravil.
9. Volitev članov načelstva in nadzorstva.
10. Slučajnosti.

Če občni zbor ob napovedanem času ne bi bil sklepčen, se bo vršil po členu 37 združenih pravil istotam in z istim dnevnim redom pol ure, pozneje t. j. ob 7. uri zvečer drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ob vsakem številu navzočih članov. Pooblastila se bodo sprejemala na dan občnega zbora med pol 6. in pol 7. zv. istotam. Računski zaključek bo po čl. 19 pravi članom na vpogled od 3. do 11. februarja 1928 ob vsakokratnih uradnih urah zadruge.

NAČELSTVO.

Opozorilo!

— Obrazci pooblastil se dobe v zadržni pisarni in pri zaupnikih na poštah. Ti so pri pošti Ljub-

ljana 1 g. Hofman Edvard in Ban Martin, pri pošti Ljubljana 2 g. Martinšek Franjo, pri direkciji p. in t. g. Karel Čeh. Po končanem občnem zboru priredi »Pevski zbor poštних nameščencev« prosto zabavo. Vstopnine ni!

OBČNI ZBOR

DRUŠTVA PROMETNIH POŠTNIH URADNIKOV

se bo vršil v Ljubljani v soboto, dne 11. februarja 1928 ob 8. uri zvečer v restavraciji pri »Levu«, Gosposvetska cesta.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika.
2. Poročilo revizorjev in odobritev računov.
3. Predlog odbora za likvidacijo društva.
4. Event. volitev likvidacijskega odbora in razdelitev premoženja.
5. Event. volitev novega odbora.
6. Slučajnosti.

Občnega zbora se udeleži tudi zastopstvo mariborskega podobora. Pričakujemo, da se tega občnega zbora udeleže vsi člani.

ODBOR.

REDNI OBČNI ZBOR

KRAJEVNE SKUPINE NIŽJH POŠTNIH IN BRZ. USLUŽBENCEV V MARIBORU

se bo vršil v nedeljo, dne 12. februarja 1928. ob 14. uri v dvorani mariborske glavne pošte

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika.
2. Poročilo preglednikov računov.
3. Volitev novega odbora in pregledovalcev.
4. Slučajnosti.

Če občni zbor ob napovedani uri ne bo sklepčen, se otvori ob pol 15. uri ob vsaki udeležbi članov. Dolžnost vsakega člana je, da se udeleži tega občnega zbora.

ODBOR.

To in ono.

Zaradi aktualnih člankov o redukciji in vesteh iz Beograda so morali izpasti iz današnje številke dopisi, listek in poročilo o občnem zboru Društva ptt. uradnikov. Dopisnike prosimo potrpljenja, počasi pride vse na vrsto.

Znižanje draginskih doklad. Na prizadevanje in zahteve drž. uslužbencev za zboljšanje njihovega materialnega stanja je došel sedaj iz Beograda prvi odgovor: znižanje prejemkov za 10 do 15% (po nekih vesteh tudi več). (Ta najnovejši rop na izmozganem državnem sužnju se je pripravljaj z vso tajnostjo. V Beogradu ni nihče vedel, tako da so predstavniki naših organizacij zaznali za to vest še le ob povratku v Zagreb iz časopisja. Ker stvar še ni razčiščena, ne bomo danes o tem še nič pisali, pač pa v prihodnji številki. Za danes rečemo samo toliko: bije zadnja ura. Ali smo še živi, ali smo res že popolni mrličji?)

Po katerem pravcu se dele državne pošte na vrste oziroma redove, vprašujejo nekatere pošte. Pojasnjujemo, da je za to merodajen obseg prometa in pa važnost kraja. V kateri red se vrstí kaka pošta, odloči minister na predlog strokovnega sveta. Torej ne samo delovne enote, ampak tudi važnost dotičnega kraja odloča o tem, v kateri red pride ta ali ona pošta. V načelu velja pravilo, da so pošte I. reda na sedežu velikega župana, pošte II. reda v okrožnih mestih in velike pošte na važnih križiščih, pošte III. reda so pošte z velikim prometom v okrajnih mestih, ostale pošte pa so IV. reda.

Podpisani se najiskreneje zahvaljujem društvu nižjih pošt. uslužbencev, podružnica Maribor, za podeljeno mi podporo v znesku 500 Din, ki mi jo je nakazalo za časa bolezni. Priporočam vsem tovarišem, da vsi do zadnjega pristopijo k društvu, ker le v slogi si lahko vzajemno pomagamo. — Lešnik Mihael, p. k. Maribor 1.

Jugoslovanski rekord. Nikola Gjurić, literat in učitelj ministrstva za narodno zdravje, je prepotoval Jugoslavijo od l. 1919. do 1926. v vseh smereh ter je imel pri tej priliki preko 2000 antialkoholnih predavanj. Predaval je največ v šolah in v armadi.

Zahvala. Podpisani se najiskreneje zahvaljujem osrednjemu društvu nižjih poštних in brz. uslužbencev, podružnica Maribor, za podeljeno mi podporo v znesku 500 Din, ki mi jo je naka-

zalo za časa moje in moje žene bolezni. Najtoplejše priporočam vsem cenj. tovarišem, da vsi do zadnjega pristopijo k društvu, ker le pri tem v njih najde prvo podporo. — Marko Štubljar, pošt. poduradnik v pok. v Mariboru.

Osebnosti.

Postavljeni: za dnevničarje: Z. Bračun v Brežicah, Josip Simonka v Dolnji Lendavi in Franc Kastelec v Novem mestu.

Premeščeni: pt. ur. II/4 Ana Pirc iz Planine pri Rakeku na Ljubljano 1; pt. ur. II/5 Ivana Bezljaj z Ljubljane 1 v Planino pri Rakeku, prip. III/4 Marija Korošec iz Zagorja ob Savi v Tržič in Ljudmila Bajec iz Kočevja v Litijo; zvan. 3. skup. Ivan Parkelj z Ljubljane 7 na Ljubljano 1; služ. 2. skup. Josip Zevnik z Ljubljane 1 na Ljubljano 2 in dnev. Janko Brate iz Rogaške Slatine na Beograd 2.

Odpuščeni: pogodb. pošt. Alojzija Klobasa v Ivanjeih.

Umri: uprav. II/2 Ludvik Joseck na Mariboru 1.

Poroke: pogodb. pošt. v Sv. Juriju v Sloven. gor. Marija Bauman se je poročila s trgovcem M. Kocbekom.

Pogodb. pošta Šenčur pri Kranju je po pravilni uvrstitvi padla iz II. razr. 1. stop. v III. razr. 1. stop.

Po novi razdelitvi direktij pripadajo sledeče pošte in uslužbenci naši direktiji: Čakovec: uprav. III/3 Franjo Car; pt. ur. II/2 Josipa Radošević; III/3 Ana Moravec, Marija Ožegović, Jelka Polković; II/4 Andrija Furjan, Henrieta Wolf; II/5 Bosiljka Gjekić, Marija Kočar, Slava Weber; III/4 Stanka Burič, Klara Mekovec! zvan. 1. skup. Mijo Burič; 2. skup. Milan Petek, Ivan Pletenac, Stjepan Krčmar, Pavao Prlič, Petar Hanžič; 3.

skup. Gjuro Patafka, Josip Patafka; služ. 2. skup. Ignac Benko, Imbro Posavec, Stjepan Lončarič. — Kastav: upravnik II/2 Roko Grošelj; II/4 Anica Burger; zvan. 2. skup. Valent Bačić; služ. 1. skup. Ernest Bačić. — Prelog: upravnica II/4 Marija Kečkeš; II/5 Ruža Schopf. — Pogodbene pošte: Dekanovec: pog. pošt. Florijan Andrašević; Donja Dubrava; Marija Lukman; Donji Kraljevec: Desiderija Dorčić; Donji Vidovec: Josip Pongratz; Draškovec: administrirana; Goričan: Matija Kos; Kotoriba; Marija Vlašić; Legrad: Stefanija Golubič; Macinec: Franjo Videc; Mala Subotica: Ivan Srša; Mursko Središče: Marija Biščan; Nedeljšiče: Andrija Hedjed; Podturen: administrirana; Sv. Marija: Ivan Mustač; Sv. Martin na Muri: Ivan Tkalec; Sv. Matej: Marija Blažič; Strigova: Irena Androlić; Vratišinec: Vinko Posavec; Zamet: Božo Srdoč.

Otvoritev!

Otvoril sem v znani

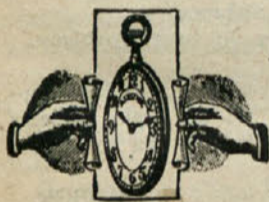
gostilni „Pri Lozarju“
(Sv. Jakoba trg)

dalmatinski vinotoč in gostilno.

Točim prvovrstna dalmatinska in štajerska vina. Primorska kuhinja. Ob petkih tržaški bakalá (polenovka), vsako sredo in soboto morske ribe. Vsako nedeljo od 4. dalje v salonu koncert. Turška kava in čaj. Postrežba točna, cene zmerne.

Priporoča se

M. Šilović, lastnik.



**Zo je prava
švicarska ura**

katera se največ hvali, kupuje in vsem priporoča, ker trpi najdalje brez popravkov kaže točni čas ter spada med najboljše švicarske ure in je pri tem zelo poceni:

Št. 100. **Žepna ura, Anker** samo 49⁶⁰ Din
Remotoir Roskopf

Št. 111. **Anker Remotoir** samo 69²⁰ Din
Roskopf s 3 letn. jamstvom

Št. 105. **Budilnica Anker** samo 64²⁰ Din
stroj s 3 letn. jamstvom proti povzetju ali predplačilom.

Brez rizik». Kar vam ne odgovarja, se zamenja ali se vrača denar.

Na celem svetu znane „IKO“ ure v zlatu, srebru, niklu v najlepši obliki, zapesne ure, verižice, bogata izbira prikladnih darov in drugih predmetov n-jdete v velikem ceniku s slikami, katerega pošlje na zahtevo brezplačno.

**Svetovna hiša ur
H Suttner, Ljubljana**

Poštni uradniki in uslužbenci imajo posebne ugodnosti

POHIŠTVO

Priporočam svojo veliko zalogo **jedilnic, spatnic, otoman, divanov, mdracev, klubskih garnitur, sobe za gospode, od priproste do najfinejše izdelave.** — Zaročenci imajo posebne ugodnosti.

ERNEST ZELENKA
Maribor, Ulica 10. oktobra št. 5

Poštni uradniki in uslužbenci imajo posebne ugodnosti.

Franc Prevoršek

preje

M Ban, Ljubljana

se priporoča za nakup **manufakturnega blaga na obroke.** Izdelujem obleke po meri za dame in gospode.

Ljubljanska gradbena družba z.o.z.

Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telefon 527.

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.



Ne samo nizke cene,

ampak tudi kvaliteta blaga, ki ga kupite v trgovini pri

J.N. Šoštarič, Maribor

Vas zadovolji v vsakem oziru. Na zalogi je največja izbira najnovejšega blaga za moške in ženske obleke ter perilo. Izgotovljene obleke in perilo, kravate, robce, nogavice, odeje, posteljno perje itd.

Kljub nizkim cenam, dobite blago tudi **na obroke in se cene ne zvišajo.**

Dobro in poceni kupite vse manufakturno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg šte. 17.

Modna manufakturna trgovina
FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge pošt. in nam. ščencev.

Cene zmerne. Postrežba točna in solidna.

Manufakturna veletrgovina
FELIX URBAN, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in spreha alnih palic.

CEVLJE, NOGAVICE, MOŠKE KLOBUKE, KRAVATE, ROKAVICE, DOMAČE ČEVLJE
KUPITE NAJBOLJE PRI

ANICI TRAU
MARIBOR GRAJSKI TRG ŠTEV. 1.

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za šivilje, čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana
ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: **Franjo Medić.**

Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834. Rokopise je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 3. Za „Obl. organizacijo pt. uslužbencev v Ljubljani“ izdaja in urejuje **Joško Jakše v Ljubljani.** — Za „Narodno tiskarno“ **Fran Jezeršek v Ljubljani.**